

29 ΜΑΡΤΙΟΥ 2025

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῶ ΤΗΣ Δ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

Μάρκου ἐπισκόπου Ἀρεθουσίων, Κυρίλλου διακόνου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς (†364).

Εἶδησις. Κατὰ τὰ Σάββατα τῆς Τεσσαρακοστῆς, τὸ μὲν πρῶτι ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου καὶ τελεῖται ἡ λειτουργία τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου, τὸ δὲ ἑσπέρας ψάλλεται, ὡς συνήθως, ὁ ἑσπερινὸς τῆς ἐπαύριον Κυριακῆς, καθ' ἣν τελεῖται ἡ λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου.

* * * * *

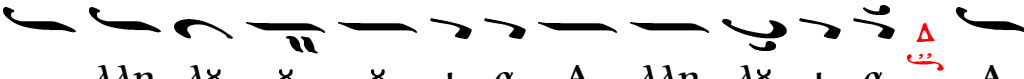

Εἰς τὸν ὄρθρον



Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

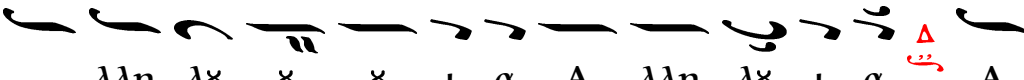

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...



ᾠχος  Δι-Θ

A 
 λλη λϑ ϑ ϑ ι α A λλη λϑ ι α  A

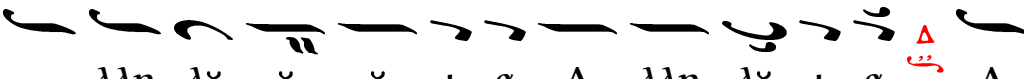


 λλη λϑ ϑ ϑ ι α 



Στίχ. α'. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

A 
 λλη λϑ ϑ ϑ ι α A λλη λϑ ι α  A

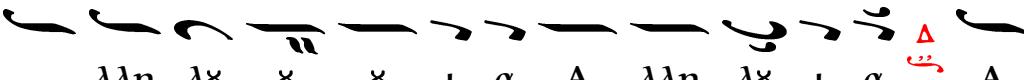


 λλη λϑ ϑ ϑ ι α 



Στίχ. β'. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀλίσθησονται.

A 
 λλη λϑ ϑ ϑ ι α A λλη λϑ ι α  A


 λλη λϑ ϑ ϑ ι α 

Στίχ. γ'. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

A 
 λλη λϑ ϑ ϑ ι α A λλη λϑ ι α  A


 λλη λϑ ϑ ϑ ι α 

Ἀπολυτίκια.

Ἦχος Δι-θ

Αποστολοι Μαρτυρες και Προφηηται
εραρχαι Οσι οι και Δικαιοι
αγωνα τελεεσαντες και την πιστιν τηρηη
σαντες παρησιαν εχοντες προς τον Σωτηηηη
ρα υπερημων αυτον ως αγαθον ικε
τευσαα τε σωθη ναι δε ο μεθασψυχααας
ημων

Δόξα. Νεκρώσιμον

Μνησθητι Κυριε ως αγαθος των δεδλων
σ και οσα εν βιωη μαρτον συγχωρησον
δεις γαρ αναμαρτητος ειμησυοδυ
νααμενος και τοις μεταστασι δε ναιτην ανα
παυσιν

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον


Mη τηρ α γι ι α η τσ α φρα στσ φω
τος α γγε λι κοισ σε υ μνοιστι μω ω ων τες ευ
σε βως με γα λυ υ νο ο με ε εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ


Εἶτα, εἰς τὴν α' Στιχολογίαν φάλλομεν Καθίσματα Μαρτυρικά, τὰ κατὰ τὸν τυχόντα Ἔχον, μετὰ καὶ τοῦ Θεοτοκίου.

Καθίσματα. Μαρτυρικά.

Ἔχος  Δι-θ.

A^{Δι} θλη τι κο ον α γω να υ πο μει ναν τε ες οι
Α γι οι^θ και τα βρα βει ει α της νι κης πα ρα σσ κο μι
σα με νοι^{Δι} κα τηρ γη σαν τας ε πι νοι ας των πα α ρα
νο μων^Δ ε δε ξαν το στε φα νος της α αφ θαρ σι ας^θ
δι αυ των ο Θε ος σω σον τας ψυ χας η
μω ων^θ

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεός ^Δ εν τοις Α γι οις Αυ τσ^θ

Ἄγγελικαὶ δυνάμεις. Ἔχος  Δι-θ.

A^{Δι} θλη τι και εν στα α α σεις ε πι ι τω σκαμμα

Νη
 τι ^ϑ τυ ραν νι και Αι κι σεις ε πι τς μα ρ τυ ρας ^ν και
 Δι
 ι σταν το χο ροι των α σω μα των βρα βει α κα τε χον
 τε ες της νι κης ^ϑ ε ξε στη σαν τυ ραν νς και βα σι
 λεις οι σο φοι ^ϑ κα θει λον τον Βε λι αρ ο μο λο γι
 α Χρι στς ^Δ ο ε νι σχυ υ σας αυ τς Κυ ρι ε δο
 ξα σοι οι ^ϑ

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ Αὐτοῦ, ^Δ
 ε θαυ μα στω σεν ο

Κυ ρι ος ^Δ

Tων Α γι ων σθ η μνη μη Κυ ρι ε ^Δ α νε

δει χθη ως Πα ρα δει σος ο εν Ε δεμ ^ϑ εν αυ τη η

η γαρ α γαλ λε ται πα σα α η κτι σις ^ϑ δι ο πα



ρα σθ η μιν τη αυ των πα α ρα κλη σει ^Δ ει ρη νην και το

με γα ε λε ο ος ^ϑ

Δόξα. Νεκρώσιμον.

Ἦχος ^ϑ Βου ^ϑ

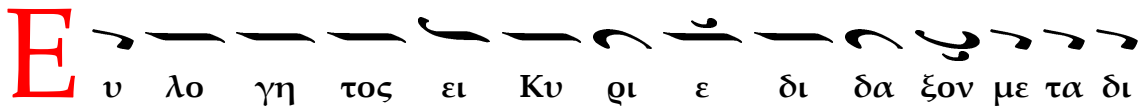
Δι
 Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι ^ϑ

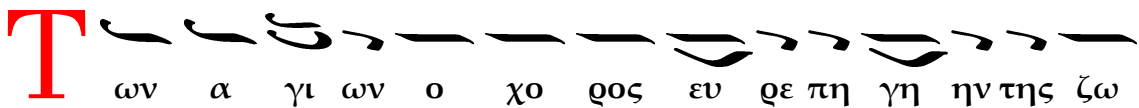

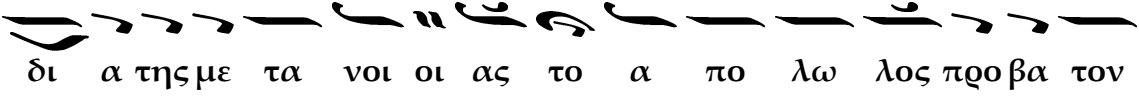
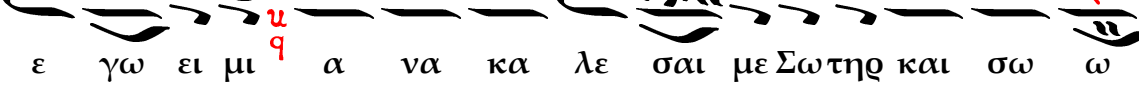

 η μων εκ πα σης α πει λης ^Δ μο νη ευ λο γη με

 ε ε ε ε ε νη ^ε

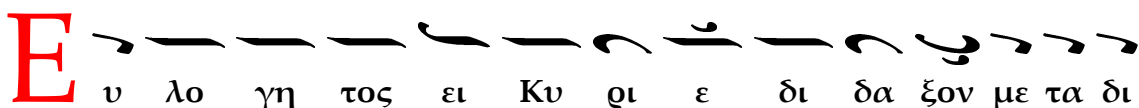
[Εἶτα τὸν Ἄμωμον, εἰς στάσεις β', καὶ μνημονεύει ὁ Ἱερεὺς μετὰ τὴν α' στάσιν· εἰς δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῆς β' τὰ Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια. Εἶτα Συναπτή, καὶ μνημονεύει πάλιν. Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν.]

Τὰ νεκρώσιμα εὐλογητάρια.

Ἦχος π̄ ᾱ  Κε ρ

E υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

 και ω μα τα σθ ^{u q}

T ων α γι ων ο χο ρος ευ ρε πη γη ην της ζω

 ης και αι θυ ραν πα ρα δει σθ ^{u q} ευ ρω κα γω την ο δον

 δι α της με τα νοι οι ας το α πο λω λος προ βα τον

 ε γω ει μι ^{u q} α να κα λε σαι με Σωτηρ και σω ω

 σο ον με ^{u q}

E υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

 και ω μα τα σθ ^{u q}

O ι τον α μνον τ̄ Θε ο κη ρυ ξαν τες και σφα γι

ασθεντες ωσπερ αρνες και προς ζωην την αγαθωα
γι οι και αιδιον μετατεθεντες τον εκτε
νωσ μαρτυρες αιτησασθε οφλημα των λυσιν ημιν
δωρησασθε

Ευλογητος ει Κυριε διδαξον με τα δι
καιωματα σου

Οιτην οδον την στενην βαδισαντες τεθλιμμε
νην παντες οι εν βιω οι τον Σταυρον ως ζυγον α
ραμενοι και εμοι ακολυθησαντες εν πιστει δευτε
απολαυετε αητοιμασα υμιν βραβεια και
στεφητα ορα ανια

Ευλογητος ει Κυριε διδαξον με τα δι
καιωματα σου

Εικωνειμι της αορητης δοξης σου και σιγματα
φερωπταισμων οικτειρησον τον σον πλασμα Δεσποτα
και καθαρison ση εσπλαγχνια και την ποθεινην

πα τρι ι δα πα ρα σχομοι^{u q} πα ρα δει σθ πα λιν ποι
ων πο λι τη ην με^{u q}

Eυ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ^{u q}

Oπα λαι μεν εκ μη ον των πλα σας με και ει κο νι
σθ θει α τι μη σας^{u q} πα ρα βα σει εν το λης δε πα λιν
με ε πι στρε ψα σεις γην εξ ης ε λη φθη ν^{u q} εις το καθ ο
μοι ω σιν ε πα να γα γε^{u q} το αρ χαι ον καλ λος α να
μορ φω ω σα α σθαι^{u q}

Eυ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ^{u q}

Aνα πα υσον ο Θε ος τς δσ λς σθ και κα τα
τα ξον αυ τς εν πα ρα δει σω^{u q} ο πσ χο ροι των α γι ων
Κυ ρι ε και οι δι και οι εκ λα αμ ψσ σιν ως φω στη
ρες^{u q} τς κε κοι μη με νς δσ λς σθ α να πα υσον^{u q} πα
ρο ρων αυ των παν τα τα εγ κλη η μα α τα^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^{ν'}₂₂ και Α γι ω Πνευ μα

τι ^υ₉

Τ ο τρι λαμ πες της μι ας Θε ο τη τος ευ σε βως

υ μνη σω μεν βο ωντες ^υ₉ Α γι ος ει ο Πα τηρ ο α ναρ

χος ο συ να ναρχος Υι ος και το θει ον Πνευ μα ^υ₉ φω

τι σον η μας πι στει σοι λα τρεν οντας ^υ₉ και τχ αι ω

νι 8 πυρος ε ξα αρ πα α σον ^υ₉

Κ αι νυ υν και α ει και εις τχς αι ω νας των

αι ω νων α μην ^υ₉

Χ αι αι ρε σε μνη η Θε ον σαρκι τε κχ σα εις παν

των σω τη ρι α ^υ₉ δι ης γενοσ των αν θρω πων ευ ρα

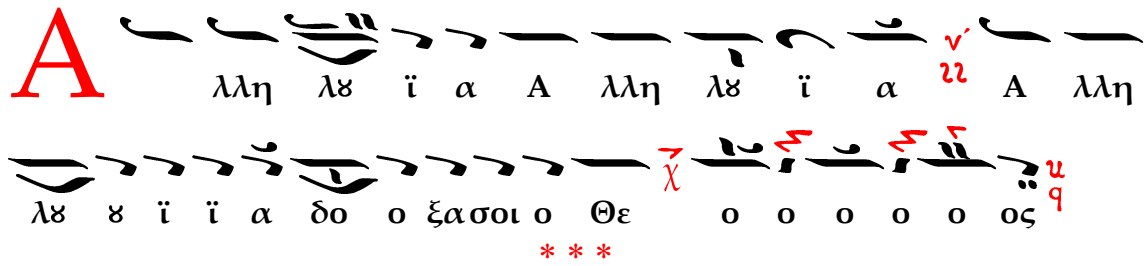
το την σω τη ρι ι αν ^{ν'}₂₂ δι α σχ ευ ροι μεν πα ρα δει

σον ^υ₉ Θε ο το ο κε αγνη ευ λο γη με νη ^υ₉

Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α ^{ν'}₂₂ Α λλη λθ

ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^υ₉ (δισ)

Τὸ τρίτον



ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Εἶτα ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος πρὸ τῆς εἰκόνης τοῦ δεσπότη Χριστοῦ, κάτωθι τῆς ὁποίας εὐρίσκονται τὰ ὑπὲρ τῶν ἀποικομένων κόλλυβα, ἐκφωνεῖ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων ὡς ἑξῆς·

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίου μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν, [καὶ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ...] ἐκ τῶν ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ', χύμα)

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξη τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ', χύμα)

Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ ἄφεσιν τῶν αὐτῶν ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός· Παράσχου, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἄπαξ)

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν·

Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν θάνατον καταργήσας καὶ τὸν διάβολον καταπατήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος, αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων δούλων σου, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, μοναχῶν καὶ πάντων τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἴκουμένης κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ

στεναγμός· πᾶν ἁμάρτημα τὸ παρ’ αὐτῶν πραχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὃς ζήσεται καὶ οὐχ ἁμαρτήσει· σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἁμαρτίας· ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια· ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις πάντων τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν, Κάθισμα.

Ἦχος π̄ ᾱ Κε ρ

Α να παυ σον Σω τηρ η μων με τα Δι και αι
 ων τς δς λς σς και τς τς κα τα σκη νω σον εν
 ταις αυ λαις σς κα θως γε γραπται πα ρο ρων ως α γα
 θος τα πλη μμε λη μα τα αυ των τα ε κς σι α
 και τα α κς σι α και παν τα τα εν α γνοι οι α
 και γνω ω σιν φι λα αν θρωω πε

Δόξα.

και παν τα τα εν α γνοι οι α και γνω ω σιν φι
 λα αν θρωω πε

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο εκ Παρ θε νς α να τει λας τω κο σμω Χρι στε
 ο Θε ος υι ρς φω τος δι αυ της α να δει ει ξας

ε λε η σον η μας ^u_q

* * *

Ὁ Ν΄ φαλμὸς χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

[Ἡ στιχολογία τῶν ἐννέα ᾠδῶν καὶ]
ὁ κανὼν τοῦ Μηναίου (μετὰ τῶν εἰρμῶν) μέχρι μὲν τῆς ε΄ ᾠδῆς
μόνος, ἀπὸ δὲ τῆς ς΄ ᾠδῆς μετὰ τῶν τετραωδίων κανόνων τῆς
ἡμέρας (Τριώδιον, Σάββατον β΄ ἐβδομάδος).

Ὁ κανὼν τοῦ Μηναίου

Κανὼν τοῦ Ἱεράρχου, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς ἐν τοῖς Θεοτοκίοις,
Γεωργίου.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος α΄. Ὁ Εἰρμός.

Τῷ βοηθήσαντι Θεῷ, ἐν Αἰγύπτῳ τῷ Μωσεῖ, καὶ δι' αὐτοῦ τὸν
Φαραῶ, πανστρατὶ βυθίσαντι, ἐπινίκιον ᾠδὴν ἄσωμεν· Ὅτι
δεδόξασται. (δίς)

Τροπάρια.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, τὸν λαμπτήρα τὸν φαιδρὸν,
ἀνευφημήσωμεν πιστοί, ὡς τῆς πίστεως φωτὶ, καταυγάσαντα
λαούς, δοξάζοντας τὸν Ποιητὴν τοῦ παντός.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐν τῷ λειμῶνι νοητῶς, τῷ τῆς Πίστεως Χριστοῦ, ἀνατραφεὶς καὶ
αὐξηθεὶς, Ἱεράρχα πρὸς αὐτόν, τῷ τῆς ἀθλήσεως ὕψει, ἀνέδραμες
μάκαρ φαιδρότατος.

Δόξα.

Κήρυξ καὶ Μύστης τοῦ Χριστοῦ, καθαρὸς τε λειτουργός,
ὑπάρχων Μάρκε τὴν ψυχὴν, ὑπὲρ τούτου τέθεικας, καὶ
προσήμεγκας αὐτῷ, ὡς θύματα τοὺς συναθλοῦντάς σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Γένος ἀνθρώπων διὰ σοῦ, τῆς φθορᾶς ἀπαλλαγὴν, καὶ ἀφθαρσίας
καὶ ζωῆς, ἀκηράτου ἐν Χριστῷ, κληρωσάμενον τιμὴν, δοξάζει σε
Θεοχαρίτῳτε.

ᾠδὴ γ΄ Ἦχος α΄. Ὁ Εἰρμός.

Στερέωμά μου γενοῦ, ὁ θεμελιώσας τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὅτι
οὐκ ἔστιν Ἅγιος πλήν σου Κύριε. (δίς)

Τροπάρια.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐξήρανας θολερούς, χειμάρρους τῆς πλάνης πυρὶ τῶν σῶν λόγων,
καὶ νάματα γνώσεως Χριστοῦ, Μάρκε ἐπήγασας.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐχθρῶν τὴν παρεμβολήν, ἐσκέδασας Μάρκε Χριστοῦ ἐπικλήσει,
καὶ ἤθροισας λόγοις σου λαούς, εἰς τὴν ἀγάπην αὐτοῦ.

Δόξα.

Μαρτύρων συνασπισμός, ἔχων στρατηγοῦντα Χριστὸν τὸν
Σωτῆρα, τῆς πλάνης τὸν πόλεμον, τὸν ἄσπονδον ἐνίκησε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐν θλίψεσι πλατυσμόν, ἔχοντες Παρθένε τὴν σὴν μεσιτείαν, οἱ
πόθῳ τιμῶντές σε, ἐκ κινδύνων λυτρούμεθα.

Ὁ Εἰρμός.

Στερέωμά μου γενοῦ. Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Σ τε ρε ω μα α μ ε γε ν ε ο στε ρε ω σ ας
την γην ε πι των υ δ α α των ο ο τι κ ε σ τ ι ν
α γ ι ο ς πλην σ ε Κυ υ ρ ι ι ε ε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα.

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Α θλη σε ως καυχημα και στεφανων αξιω
μα οι ενδοξοι Αθλοφοροροι περιβεβληνται
σε Κυριε καρτερια γαρ αικισμων τας
α νομους ε ετροπωσαντο και δυναμει θεϊκη
εξ ορα ν ε την νικην εδεξαντο αυτωνταις ι

κε σι ι αϊς δω ρησαι η μιν το με γα σθ ε ε λε ε
 ος

Δόξα. Ἦχος ὁ αὐτός. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Μαρτύρων καρτερούς, ὑπομείναντες πόνους, πρὸς ἄπονον ζωὴν, μετηνέχθητε ὄντως· καὶ νῦν ταῖς εὐχαῖς ὑμῶν, πάντα πόνον κουφίζετε. Μεγαλώνουμοι, ἐκ τῶν πιστῶς προσιόντων, τῇ σορῶ ὑμῶν ἦν ἀσπαζόμενοι πόθῳ, ὑμᾶς μακαρίζομεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Συλλαβοῦσα ἀφλέκτως, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, καὶ τεκοῦσα ἀσπόρως, πηγὴν ζωῆς τὸν Κύριον, κεχαριτωμένη Θεοτόκε, περίσωζε τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

ᾠδὴ Γ'. Ὁ Εἰρμός.

Τῶν πταισμάτων τῇ ζάλῃ. Ἦχος Βου ξ

Τῶν πταισμάτων τῇ ζάλῃ βου ξ
 ὧν πταισμάτων τῇ ζάλῃ βου ξ
 νος ὧς ἐν κοιλιῇ ἰατρικῆς σου νε
 χομένος συν τῷ Προφητῇ κραζῶ σοὶ ἀναγα
 γὰς ἐκ φθοράς τὴν ζωὴν μὲν Κυριε και δι
 ασωσον με ε ε ε ε ε ε

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος νεκρώσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, * ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Ὁ Οἶκος.

Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος, ὁ ποιήσας καὶ πλάσας τὸν

ἄνθρωπον· οἱ βροτοὶ οὖν ἐκ γῆς διεπλάσθημεν, καὶ εἰς γῆν τὴν αὐτὴν πορευόμεθα, καθὼς ἐκέλευσας ὁ πλάσας με καὶ εἰπὼν μοι· Ὅτι γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ· ὅπου πάντες βροτοὶ πορευσόμεθα, ἐπιτάφιον θρῆνον ποιοῦντες ὠδὴν τό, * Ἀλληλουΐα.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων, Μάρκου ἐπισκόπου Ἀρεθουσίων, Κυρίλλου διακόνου, καὶ ἐτέρων πολλῶν ἐν Ἡλιουπόλει τῆς Παλαιστίνης καὶ Ἀσκάλωνι καὶ Γάζῃ μαρτυρησάντων. (†364)

Στίχ. Ἐπαγρυπνήσας πρῶτα πολλαῖς αἰκίαις,

Ἐπνῶσε Μάρκος, θεῖον εἰρήνης ὕπνον.

Γαστήρ Κυρίλλου Λευΐτου διὰ ξίφους

Ὡσεὶ πάχος γῆς, εἶπε Δαυΐδ, ἐρῶάγη.

Κεῖνται γύναια βρώσεως χοίροις σκάφαι,

Γαστρός παθοῦσαι ῥῆξιν ἐκ χοιροφρόνων.

Εἰκάδι ἡδ' ἐνάτη Ἀθληταὶ εἰς πόλον ἴκον.

Ὁ Ἅγιος Μᾶρκος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου ὅς, ζήλω τρωθεὶς, πολλοὺς βωμοὺς τῶν εἰδώλων καθεῖλε, καὶ Ἐκκλησίας ἐδείματο. Ἰουλιανοῦ δὲ μετὰ ταῦτα τῆς Βασιλείας κρατήσαντος, καὶ πολλὴν παρῶρησίαν τοῖς εἰδώλοις ἀπονέμοντος, οὐ μόνον τῷ δὲ τῷ ἁγίῳ κακὰ ἐνεδείξατο, ἀλλὰ καὶ ἐτέροις πολλοῖς, διὰ τὴν τῶν εἰδωλικῶν ναῶν καθαίρεσιν. Ὁ δὲ Ἅγιος, μικρὸν ὑποχωρήσας, ἐπειδὴ τινὰς ἐλκομένους ἐπύθετο δι' αὐτόν, ἐπανῆκε, καὶ τοῖς μαιφόνους προὔδωκεν ἑαυτόν. Οἱ δέ, λαβόντες καὶ γυμνώσαντες, καὶ παντὶ τῷ σώματι πληγὰς αὐτῷ ἐπιθέντες, εἰς ὑπονόμους ἐμβάλλουσι δυσώδεις.

Μετὰ ταῦτα ἐκβαλόντες αὐτόν ἐκεῖθεν, ἐκδιδόασιν τοῖς παισὶ ταῖς ῥαφίσι κεντᾶσθαι. Εἶτα, γάρῳ ἅπαν τὸ σῶμα διάβροχον ποιήσαντες, καὶ τελευταῖον, ἐπιχρίσαντες μέλιτι, ἐν ἀκμῇ θέρους, μετέωρον ἐν καλωδίῳ ἀνήρησαν, ἵνα ὁμοῦ γυμνῇ τῇ κεφαλῇ καὶ ὄλω τῷ σώματι, ἐν σταθηρᾷ μεσημβρία, τὰς ἡλιακὰς ἀκτῖνας δεχόμενος φλέγοιτο, καὶ σφηξὶ καὶ μελίτταις, οἷς ἐπεκέχριστο, εἶη τροφή. Ταῦτα ἐδρᾶτο, καὶ ὁ θεσπέσιος πρεσβύτης πάσχων ἐνεκαρτέρει, ὑπὲρ τοῦ μὴ προέσθαι τοῖς βασανισταῖς, εἰς ἀνοικοδομὴν αὔθις τῶν καθαιρεθέντων βωμῶν· καὶ μέντοι τῇ ἐνστάσει νικήσας, καὶ τῇ πράξει νικᾷ· ὡς γὰρ εἶδον ῥωμαλέως καὶ νεανικῶς τὴν βάσανον ὑποστάντα, μεταβαλλόμενοι, μετέμαθον τὴν εὐσέβειαν. Δι' αὐτὸ δὲ τοῦτο καὶ κατὰ τὴν Φοινίκην τοιοῦτόν τι ὑποτολμᾶται.

Κύριλλον γὰρ Λευΐτην, διὰ καθαίρεσιν τινῶν εἰδωλικῶν ξοάνων, παρῶρησιασάμενον τὴν ἀλήθειαν, τὴν γαστέρα αὐτοῦ ἀνατεμόντες, καὶ τὰ ἔγκατα ἐξαγαγόντες, θέαμα τοῖς ὀρώσιν ἐδείκνυον· οὐ καὶ φασι τοὺς μαιφόνους, τῶν ἡπάτων ἐμφορηθέντας, τῆς κατ' ἀξίαν δίκης τυχεῖν, ἐκτιναχθέντων αὐτῶν τῶν ὀδόντων, καὶ τῆς γλώττης διαρῥυείσης, καὶ τῆς ὀπτικῆς διαλυθείσης δυνάμεως. Τὰ δὲ ἐν Ἀσκάλωνι καὶ Γάζῃ γυναικῶν Παρθένων καὶ ἱερωμένων ἀνδρῶν παθήματα, τῶν γαστέρων αὐτῶν διαρῥαγέντων, τῶν ἐγκάτων δεξαμένων κριθάς, καὶ χοίροις τεθέντων βοράν, τίς ἂν ἀξίως ἐκτραγωδήσειε;

Ταῦτα τῆς ἀσεβοῦς Βασιλείας, καὶ τῶν ὑπ' αὐτῇ τεταγμένων τὰ δράματα· ἀλλὰ τοῖς μὲν περιέστη, ἀντὶ τῶν ἐντεῦθεν βασάνων, ἡ μακαριότης ἡ

ἄληκτος· τῷ δὲ προασπιστῇ τῆς κακίας, ἢ διὰ φλογὸς τιμωρία, καὶ τὸ αἰωνίως κολάζεσθαι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἰωνᾶ, Βαραχησίου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ἐν Περσίδι ἐννέα μαρτύρων, Ζανιθᾶ, Λαζάρου, Μαρουθᾶ, Ναρσῆ, Ἡλία, Μάρου ἢ Μαρίνου, Ἀβίβου, Συβεήθη καὶ Σάββα. (†330)

Στίχ. Ἔχεις Ἰωνᾶν, καὶ σὺ γῆ, πάντως μέγαν,
Κατ' οὐδὲν ἐνδέοντα τοῦ θαλαττίου.
Διφῶν Βαραχήσιος Ἀθλητῶν τέλους,
Χανδὸν ζεούσης ἐκπίνει πίσης σκύφον.
Χριστοῦ ὑπερμηθέντες ἄνδρες ἐννέα.
Σύνεισιν ἤδη τάξεσι ταῖς ἐννέα.

Οἱ Ἅγιοι, Ἰωνᾶς καὶ Βαραχήσιος, ὑπῆρχον ἐκ Περσίδος, κατὰ τοὺς χρόνους Σαβωρίου Περσῶν, καὶ Κωνσταντίνου Βασιλέως Ῥωμαίων τοῦ μεγάλου. Μοναχοὶ δὲ ὄντες, καὶ τὸ ἑαυτῶν Μοναστήριον καταλιπόντες, ἤλθον ἐν πόλει, Μαρμιαβῶχ καλουμένη· καὶ ἐν αὐτῇ κατακλείστους εὐρόντες τοὺς Ἅγίους Μάρτυρας, Ζανιθᾶν, Λάζαρον, Μαρουθᾶν, Ναρσῆν, Ἡλίαν, Μάρην, Ἀβίβον, Σηβεήτην, καὶ Σάββαν, παρεθάρρουνον αὐτούς, καὶ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ὑπήλειπον. Κατασχεθέντες δέ, ἤχθησαν πρὸς τοὺς τρεῖς ἄρχοντας Μασδράθ, Σιρῶ, καὶ Μαρμισῆν· ὑφ' ὧν παραινέσεις ἅμα καὶ ἀπειλὰς δεξάμενοι, καὶ μὴ πεισθέντες αὐτοῖς, πρῶτον δεσμοῦνται νόμῳ Περσικῷ.

Εἶτα, ὁ μὲν Ἰωνᾶς ῥάβδοις τραχείαις τύπτεται· καὶ σχοινίοις διαληφθεὶς, ἔξω που ὑπαίθριος τῷ κρυμῷ, πρὸς τὸ ταλαιπωρεῖσθαι βάλλεται. Ὁ δὲ Βαραχήσιος, βώλους χαλκοῦς ἐκπυρωθέντας, κατὰ τῶν μασχαλῶν δέχεται· καὶ ἄφνω ἐπὶ τε τοῖς βλεφάροις καὶ τοῖς ὠσὶ καὶ τοῖς λάρυγγι τῶν ἁγίων, μόλυβδον καταχέουσι. Καὶ ὁ μὲν Βαραχήσιος, δεθεὶς τοὺς πόδας, κρεμάται ἐν τῇ φυλακῇ· ὁ δὲ Ἅγιος Ἰωνᾶς, τέμνεται τοὺς δακτύλους χειρῶν καὶ ποδῶν, καὶ τῆς κεφαλῆς τὸ δέρμα ἀφαιρεῖται, καὶ τὴν γλῶτταν τέμνεται, καὶ ἐν χαλκῷ, πίσης μεστῷ, ἐμβάλλεται, ἐξ οὗ ἀβλαβῆς διεξῆλθε· καὶ μετὰ ταῦτα κατασφίγγουσιν αὐτὸν ἐν κοχλίᾳ τεκτονικῷ, καὶ συντρίβουσιν αὐτοῦ τὰ ὀστά· εἶθ' οὕτω πρίζουσι μέσον, καὶ ἐν λάκκῳ κρύπτουσι βαθυτάτῳ, ἐν ᾧ τὸ τέλος ἐδέξατο.

Ὁ δὲ Ἅγιος Βαραχήσιος, εἰς ἐξέτασιν ἀχθεὶς, γυμνὸς σύρεται ἐπ' ἀκάνθαις, καὶ περιπέρεται καλάμοις ὀξέσι· καὶ ἐν κοχλίᾳ βληθεὶς, καὶ ὅλον τὸ σῶμα κατακλασθεὶς, καὶ κατὰ τοῦ φάρυγγος πίσαν ἐπιχεθεὶς βράζουσαν, ἀπέδωκε τὴν ψυχὴν. Συγκατετέθησαν δὲ αὐτῶν τὰ Λείψανα, καὶ ἐτάφησαν ἅμα τοῖς ἐννέα Μάρτυσιν· ἐκείνων μὲν τελειωθέντων κατὰ τὴν εἰκοστὴν ἐβδόμην τοῦ Μαρτίου Μηνός, τοῦ δὲ ἁγίου Ἰωνᾶ καὶ Βαραχησίου, κατὰ τὴν εἰκοστὴν ἐνάτην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ ἀναχωρητοῦ ἐν Αἰγύπτῳ. (δ' αἰ.)

Στίχ. Οὐ σοι ἐντρέπεται ἦτορ, Ἰωάννη,
αἷς ὀπτασίαις Βελίαρ παγιδεύει.

*** ἐντρέπεται: ἐπηρεάζεται, ἦτορ: καρδία**

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Διαδόχου, ἐπισκόπου Φωτικῆς τῆς παλαιᾶς Ἡπείρου, νηπτικοῦ θεολόγου καὶ φιλοκαλικοῦ ποδηγέτου. (†485)

Στίχ. Βίω ἱερῶ Διάδοχε ἐμπρέφας
Ἡμᾶς ἰθύνεις πρὸς κτῆσιν τῶν ἀρίστων.
Ὁ Διάδοχος ἐν θεολόγοις μέγας,
Καὶ ἐν ἱεράρχαις μέγιστος ἐφάνη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἡσυχίου, ἡγουμένου τῆς μονῆς Σινᾶ. (ζ' αἰ.)

Στίχ. Τῷ Θεῷ συγγινόμενος ἡσυχία
ὁ Ἡσύχιος ποιμνὴν Σινᾶ ἰθύνει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Εὐσταθίου, ἐπισκόπου Κίου τῆς Βιθυνίας. (θ' αἰ.)

Στίχ. Τὸν πηλὸν ἐκδύς, Εὐστάθιε παμμάκαρ,
Χριστῷ παρέστης τῷ δι' ἡμᾶς πηλίνῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Σεκούνδου (Secundus), εὐγενοῦς ἀξιωματικοῦ, τὴν κάραν τμηθέντος ἐπὶ Ἀδριανοῦ ἐν Ἀστίῳ (Asti) τῆς Ἰταλίας. (†119)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἀρμογάστου (Armogastes) καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἐν βορείῳ Ἀφρικῇ ἀθλησάντων. (~†460)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων Γουνδλέου (Gwynllyw, Gundleus), βασιλέως (†523), καὶ Γλάδης (Gwladys, Gladys), βασιλίσσης (†523), γονέων τοῦ ἁγίου Καδόκου (Cadoc) ἐν Οὐαλία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Φιρμίνου (Firminus), ἐπισκόπου Βιβάρης (Viviers) ἐν Γαλλίᾳ. (ς' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Λασσάρης (Lassar), ἀνεψιάς τῆς ὁσίας Δυνάμεως (Forchera) ἐν Ἰρλανδίᾳ. (ς' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Εὐσταθίου, ἡγουμένου τοῦ Πετροπαυλείου ἀββαείου (Luxeuil) ἐν Βουργουνδίᾳ. (†625)

Στίχ. Εὐσταθῶς Εὐστάθιος ἡγουμενεύσας,
Εὐσταθῶς ἐχώρησε πρὸς Βασιλείαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μάρκου, τοῦ ἐν τοῖς σπηλαίοις Πσκῶφ διαλάμφαντος (ιε' αἰ), τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ Ἰωνᾶ (†1480) καὶ τῆς ὁσίας Βάσσης, συζύγου γενομένης τοῦ ὁσίου Μάρκου. (ιε' αἰ.)

Στίχ. Μᾶρκος, Ἰωνᾶς καὶ Βάσση σύντρεις ἅμα,
Τῇ Τριάδι πάρεισιν ἡμῶν εὐχέται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἐφραίμ, ἀρχιεπισκόπου Ῥοστώβ τῆς Ῥωσίας. (†1454)

Στίχ. Διττῶς ἐκκαλύπτει Χριστοῦ παρουσίαν,
Ἐφραίμ ἱεράρχης, μονῶν δὲ προστάτης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νικήτα τοῦ

ἐρημίτου τῶν δασῶν Ῥοσλάβ (Roslav), πλησίον τοῦ Βρυάνσκ (Bryansk), ἐν Ῥωσσίᾳ. (†1793)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νέου ἱερομάρτυρος Παύλου (Voinarsky), καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Παύλου καὶ Ἀλεξίου τῶν ἀυταδέλφων (Kiryan), ὑπὲρ Χριστοῦ ἀθλησάντων. (†1919)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νέου ἱερομάρτυρος Μιχαήλ (Victorov), πρωθιερέως Βολοσνέβου (Boloshnevo, Ryazan) ἐν Ῥωσσίᾳ. (†1933)

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Καταβασίαι δὲν φάλλονται, ἀλλ' εἰς τὸ «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν» ὁ εἰρμός τῆς ἡΰδης τοῦ β' τετραωδίου.

Ῥδὴ ἡ Ὁ Εἰρμός.

Ῥχος $\frac{1}{\delta\lambda}$ Βου Σ

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Γ ἡ και πα ντα τα εν αυ τη θα λασσαι και πα α
σαι πη γαι οι ς ρα νοι των ς ρα νων φως και σκο ο
τος ψυ χος και κα αυ σων υι οι των αν θρω πων ι
ε ρεις ευ λο γει τε τον Κυ ρι ον και υ πε ρυ ψ
ς τε εις παν τας τς αι ω ω να α α α α ας

* * *

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ ῬΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ῥχος $\frac{1}{\delta\lambda}$ Βου Σ

1 χ Με γα λυ νει η ψυ χη μσ τον Κυ ρι ον και
η γαλ λι α σε το πνευ μα μσ ε πι τω Θε

ω ω τω ω σω τη ρι μ8
7x

T^{B8}
ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ⁶ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν⁶
7x

2 ^χ
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
σιν της δε λησ αυ τ8⁶ ι δε γαρ α πο τ8 νυν μα
κα ρι^χ 8 σι με πασαι αι γε νε αι⁶
7x

T^{B8}
ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ⁶ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν⁶
7x

3 ^χ
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο
δυ να τος⁶ και α γι ον το ο νο μα αυ τ8⁶ και
το ε λε ος αυ τ8 εις γε νε αν και γε νε

αν τοις φο βε με νοις αυ τον


Tην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

4 **E** ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τε
δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νες δι α νοι

α καρ δι ας αυ των

Tην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

5 **K**α θει λε δυ να στας α πο θρωνων και υ υ
ψω σε τα πει νε ρς πει νων τας ε νε πλη σεν α γα
θω ων και πλε τεν τας ε ξα πε στει λε κε νε



T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ον σαν την ον τως
 Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

6

Aν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τς
 μνη σθη ναι ε λε ρς κα θως ε λα λη σε προς
 τς πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ
 μα τι αυ τς ε ως αι ω νος

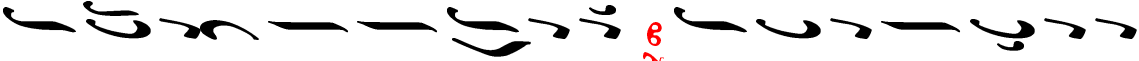


T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ον σαν την ον τως
 Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

εἶτα ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ β' τετραωδίου

ᾠδὴ θ' Ὁ Εἰρμός.

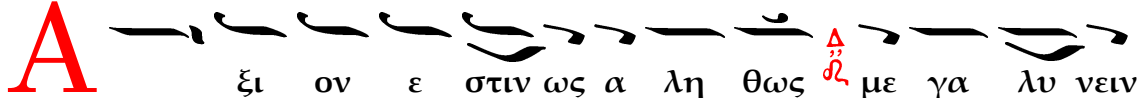
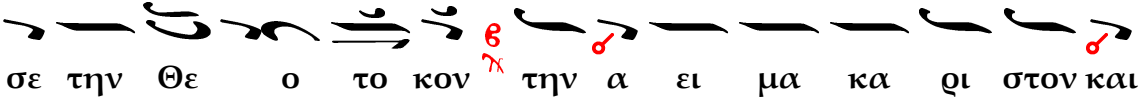
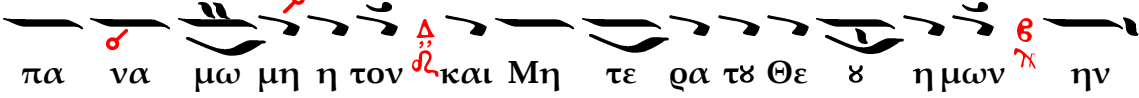
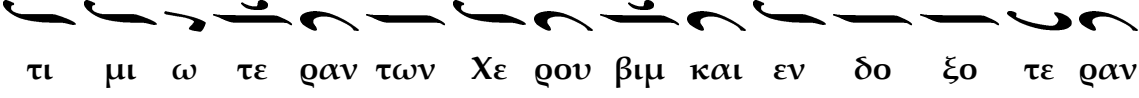
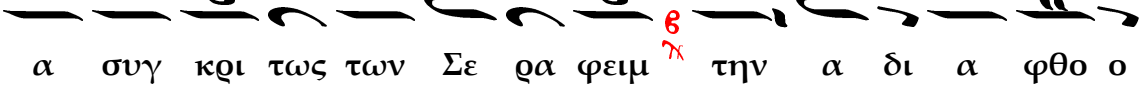
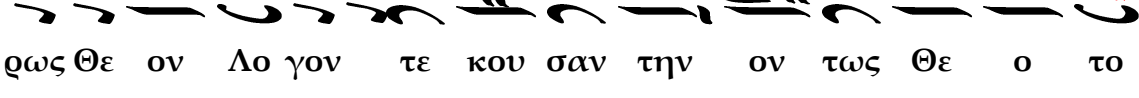
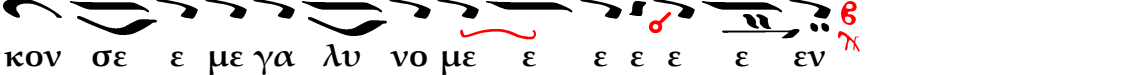
Μεγαλύνομεν πάντες. Ἦχος Βου ς

M ε γα λυ νο μεν παν τες την φι λαν θρω πι αν


 σκ Κυ ρι ε Σω τηρ ημων η δο ξα των δσ λων

 σκ και στε ε φα νοςτωνπι στων ο με γα λυ νας

 την μνη μνη της τε κσ σησσε

καὶ τὸ Ἄξιον ἐστίν

Ἦχος Βου


A ξι ον ε στιν ως α λη θως με γα λυ νειν

 σε την Θε ο το κον την α ει μα κα ρι στον και

 πα να μω μη η τον και Μη τε ρα τσ Θε σ ημων

 τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν

 α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α φθο ο

 ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το

 κον σε ε με γα λυ νο με ε ε ε ε εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἰ δυνάμεις...

Εἶτα τὸ Φωταγωγικόν, τὸ κατὰ τὸν τυχόντα ἦχον, δῖς.

Ἦχος Δι-θ

(μέλος Δοσιθέου Κατουνακιώτου)


Π ρε σβει αις Κυ ρι ε των Α γι ων σκ κα τα

πεμψον ταις ψυχαις ημων το φως σου το αϊδι
ον

Πρεσβειαις Κυριε της Θεεοτοκασ καταπεμψον ταις ψυχαις ημων το φως σου το αϊδι ον

Και τὸ Νεκρώσιμον Ἐξαποστειλάριον.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς. Ἦχος Γα ρ

Οκαι νεκρων και ζωων των εξουσια
ζων ως Θεος και διαιτων σωναγιων πα
σαν την γην φωταγωγων δημιουργων α
παντων τας ανυμνασας σεσωζε

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ογλυκασιμος των Αγγελων των θλιβομε
νων η χαρα Χριστιανων η προστατις Παρ
θενε Μητηρ Κυριε αντιλαβη και
ρουσαι των αιωνιων βασανων

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος ΠάϠ

Π ^{Πά} α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω ω ω τον
 Κυ υ ρι ι ι ι ον ^{Δι} αι νει τε τον Κυ ρι ον
 εκ τω ω ων ου ου ρα ^{Πά} α ανων αι νει τε αυ
 τον ε ε εν τοι οι οις υ υ ψι ι ι στοις σοι πρε πει
 υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω
 Α ^{Πά} ι αι νει ει ει τε α αυ το ον πα α αν τε ες οι
^{Πά} Α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει ει
 τε ε ε α αυ τον πασαι αι δυ να ^{Δι} α α μει
^{Πά} εις α α αυ του σοι πρε πει υ υ μνος τω ω ω
 Θε ε ε ε ω

τὰ ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου 4 ἰδιόμελα τοῦ ἤχου

Ἦχος ΔιϠ

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· ^Δ αἰνεῖτε
 αὐτὸν ^Δ κα τα το ^Χ πλη θοσ της με γα λω συ νης αυ
 τῶ ^Δ

Κυριε εν τη μνημη των Αγιων σα σα η

Κτισις ε ε ορ τα ζει οι ς ρα νοι α γα λλονται συν

τοι οις Αγγελοις και η γη ευφραι νε ται συν τοι οις αν θρω

ποις αυ των ταις πα ρα κλη σε σιν ε λε η σον η μας

Στίχ. β'. Αινειτε αυτον εν ηχη σάλπιγγος· αινειτε αυτον εν

ψα λ τη ρι ω και αι κι θα ρα

Κυριε ει μη τς Αγι ς σα ει χο μεν προε

σβευ τας και την α γα θο τη τα σα συμπα θσ σαν η

μιν πω ω ως ε τολ μω μεν Σω τη ρ υ μνησαι σε ον

ευ λο γσ ς ς σι α παν στως Αγγελοι καρ δι ο

γνω στα φει σαι των ψυ χων η ημων

Στίχ. γ'. Αινειτε αυτον εν τυμπάνω και χορω· αι νει

τε αυ τον εν χο ρ δαι σ και αι ορ γα νω

Μνη μη η Μα ρ τυ ρων α γα λ λι α μα τοις φο βσ

με νοι οις τον Κυ ρι ον α θλη η η σαν τες γαρ δι

α Χρι στο ον στε φα νς πα ρ αυ τσ ε ε κο μι σαν το και

νυν εν πα αρ ρη σι α προ σβευ ς ς σιν υ περ των ψυ χων
η ημων

Στίχ. δ'. Αινείτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ
πα σα πνο η αι νε σα α τω τον

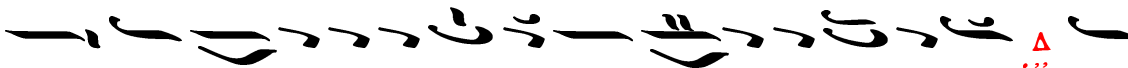


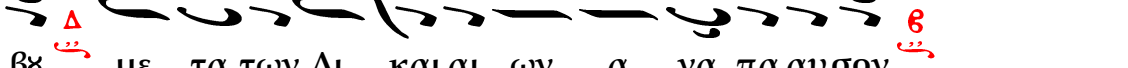
Κυ ρι ον

Τ ς ε κλε κτς ε ε θαν μα στω σε και Α γι ι
ς ο ο Θε ος η μων α γα λι α α σθε και
ευ φραι νε σθε παν τες οι δε λοι αυ τς υ μι ι ιν γαρ η
τοι μα σε τον στε φα νον και την Βα σι λει αν αυ τς
αλλ αι τς ς μεν και η μαςμη ε πι λα θε ε σθε

Δόξα. Νεκρώσιμον.



Ἦχος Βου



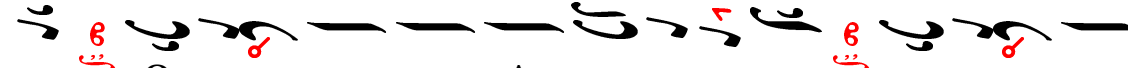
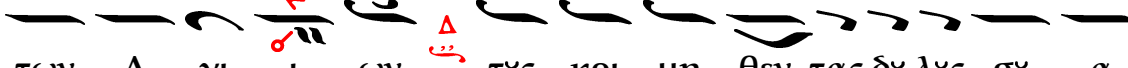

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι
Α λ γος τω Α δαμ ε χρη μα τι σεν η τς ξυ λς
α πο γευ σις πα λαι εν Ε δεμ ο τε ο φις ι ον
ε ξη ρευ ξα το δι αυ τς ς ς γαρ ει σηλ θεν ο
θα να τος πα γγε νη κα τε σθι ων τον αν θρω πον


 αλλ ελ θων ο ο Δε σπο της κα θει λε τον δρα κο ντα ^Δ και

 α να στα σιν η μιν ε δω ρη σα το ^ε προς αυ το ο

 ον εν βο η σω με εν φει σαι Σω τηρ και ρς προ ο σε λα

^Δ βσ ^ε με τα των Δι και αι ων α να πα αυ σον

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος  Βου 


^Δ **Κ** αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α

 μην ^ε


^ε **Π** ρε σβει αις τη ης τε κς της σε ^ε Χρι στε και τω ων

 Μαρ τυρων σ ^ε Α πο στο ο λων Προ φη των Ι ε ρα ρ

 χων ^ε Ο σι ων και Δι και αι ων ^ε και παν των

 των Α γι ι ων ^Δ τς κοι μη θεν τας δε λς σα

^χ να παυ σο ο ον ^Δ

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει χῦμα τὴν μικρὰν δοξολογίαν ὡς ἀκολουθῶς.

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ * καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, * ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, * εὐλογοῦμέν σε, * προσκυνοῦμέν σε, *
δοξολογοῦμέν σε, * εὐχαριστοῦμέν σοι * διὰ τὴν μεγάλην σου
δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, * ἐπουράνιε Θεέ, * Πάτερ παντοκράτορ * Κύριε
Υἱὲ μονογενές, * Ἰησοῦ Χριστέ, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, * ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, * ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, * ὁ
αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, * ἐλέησον ἡμᾶς, * ὁ αἴρων τὰς
ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, * ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς,
* καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἅγιος, * σὺ εἶ μόνος Κύριος, * Ἰησοῦς Χριστός, *
εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῆσω σε * καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς
τὸν αἰῶνα * καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, * καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν * ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. * Ἐγὼ
εἶπα * Κύριε, ἐλέησόν με * ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, * ὅτι ἥμαρτόν
σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον * δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά
σου, * ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς * ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου * τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, * ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ * ἀναμαρτήτους
φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, * καὶ αἰνετὸν
καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου * εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, * τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, * καθάπερ ἠλπίσαμεν
ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε * δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα * συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε * φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα * τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ
παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, * σοὶ πρέπει ὕμνος, * σοὶ δόξα πρέπει, * τῷ
Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, * νῦν καὶ ἀεὶ * καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς
μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς
ἐπομένας ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ
τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρῶν καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σῶζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰῶνων.

Στιχηρὰ Νεκρώσιμα τοῦ Θεοφάνους,

ῶν, καὶ τῶν ἐν τοῖς ἄλλοις ἤχοις τοιούτων προσομοίων, ἡ ἀκροστοιχίς ἔστι :

Σούς, Χριστέ, δούλους γράφον ἐν ζώντων βίβλῳ.

Ὅλην ἀποθέμενοι. Ἦχος Δι-θ.

Εχων ἀκαταληπτον την εἰς ἡμας εὐσπλα
γχνιαν και πηγην ἀκνωτον θεικησχηστο οτη
τος ποολυελεετς προς σε εδεσποτα μετα
βεβηκοοτας ενγηζωντων κατασκηνωσον
εις κατασκηνωματα αγαπητα και αιποθμενα
κατασχεσινδωρμενος την διηνεκως δια
μενσαν συγαρ υπερπαντων εξεχεαστο
αιμασ χριστε και ζωηφορωτιμηματι
Κοσμονεξηγορασαας

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω
και προσελαβς Κυρι

ε

Νεκρωσιν υπειμεινας ζωοποιον εκ
σιως και ζωηνεπηγασας και τρυφην αλιδι

ον πι ι στοις δε δω κας εν η κα τα τα ξον τς

κε κοι μη με ε νς επ ελ πι δι α να στα σε ως

τα τς των πταισματα πα ντα συχω ρων α α γα θο τη τι

ως μο νος α να μαρ τη τος μο νος α γα θος και φι

λαν θρω πος ι να δι α πα ντων υ μνη ται σς το

ο νο μα Χρι στε και σε σω σμε νοι δο ξα ζω μεν

τηνοι κο νο μι αν σς

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν
εις γε νε αν και γε νε

αν

Zωντων κυ ρι ευ ο ντα θε αρ χι κη ε ξς

σι α και νε κρων δε σπο ζο ντα σε Χρι στε γι νω ω σκο

ντες ι ι κε τευ ο μεν τς πι στς ς δς λς σς τς προς

σε τον μο ο νον ευ ερ γε την εκ δη μη σαν τας

αυ τς α να παυ σον συν τοις εκ λε κτοις σς Φι λαν θρω πε

εν το ποις α να ψυ ξε ως εν ταις των Α γι ων λαμ

προ τη σι θε λη της ε λε ς υ παρ χεις γαρ και

σω ζεις ως Θε ος ^Δ ρς κατ ει κο να σθ ε πλα σας ^Δ
μο νε Πο λυ ε λε ε ε ^ε

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος ^π Βου ^θ

^{Δι} Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι ^ε

^{Δι} Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α

μην ^ε

^Δ Ω φθησεν δι αι τη μα ^Δ θε ο πρε πες Πα να

γι α ^Δ Θε ον γαρ ε χω ρη σας ^Δ και Χρι στον ε γε εν νη

σας Α α πει ρο γα με ^ε βρο τον ο ρω με νον ^Δ εν

δυ σιν ς σι ι αις ^Δ εν μι α τη υ πο στα σει δε ^ε

ον εκ δυ σω πησον ως μο νο γε νη και πρω το το κον ^ε

τον σε παρ θε νον α μω μον ^Δ και με τα τον το κον φυ

λα ξα ντα ^ν ψυ χας α να παυ σαι των πι στει κοι μη

θε ντων εν φω τι ^Δ εν α κη ρα τω παιδρο τη τι ^Δ

και μα κα ρι ο τη τι ι ι ^Δ

Εἶτα ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἱερεὺς·

Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶτ' τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (Ψαλμ. 134' 2-3)

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια. Τὰ τοῦ Σαββάτου.

Ἦχος Δι. Θ.

Απο στο λοι Μαρ τυ ρες και Προ φη η ται
ε ραρχαι Ο σι οι και Δι και οι οι κα λως τον
α γω να τε λε ε σαν τες και την πι στιν τη ρη η
σαν τες παρ ρη σι αν ε χοντες προς τον Σω τη η η η
ρα υ περ η μων αυ τον ως α γα θον ι κε

τευ σα α τε σω θη ναι δε ο με θα τας ψυ χα α ας
η μων

Δόξα. **Νεκρώσιμον**

Mνη σθη τι Κυ ρι ε ως α γα θος των δε ε λων
σθ και ο σα εν βι ω η μαρ τον συ γω ρη σον
ε δεις γαρ α να μαρ τη τος ει μη συ ο δυ
να α μενος και τοις με τα στα σι δε ναι την α να
παυσιν

Και νυν. **Θεοτοκίον**

Mη τηρ α γι ι α η τσ α φρα στσ φω
τος α γγε λι κοις σε υ μνοις τι μω ω ων τες ευ
σε βως με γα λυ υ νο ο με ε εν

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ
Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Kυ ρι ε Ε λε ε η σον
Kυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον Δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον Δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον θ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ν

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ν

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον θ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον Δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον Πα

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον Νη ρ

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον ν

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ν

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον θ

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον Δ

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Ἀντίφωνον Α΄. ᾠχος β΄. Ψαλμὸς 141 (91).

ᾠχος Δι-θ

Στίχ. α΄. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε. (141΄ 2)

Ταις πρεσβυταις της Θεοτοκου Σωτεεεε

σωσον η μας

Στίχ. β΄. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (141΄ 3)

Ταις πρεσβυταις της Θεοτοκου Σωτεεεε

σωσον η μας

Στίχ. γ΄. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. (141΄ 5)

Ταις πρεσβυταις της Θεοτοκου Σωτεεεε

σωσον η μας

Στίχ. δ΄. Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. (141΄ 16)

Ταις πρεσβυταις της Θεοτοκου Σωτεεεε

σωσον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβευταῖς Θεοτοκῶν Σωτηρῶν
σον ἡμαρῶν

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς 113 (92).

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο·
ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (113' 1)

Πρεσβευτῶν ἁγίων σωσον ἡμας Κύριε

ε
Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ
σαλευθήσεται. (113' 1)

Πρεσβευτῶν ἁγίων σωσον ἡμας Κύριε

ε
Στίχ. γ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν
ὕψηλοις ὁ Κύριος. (113' 4)

Πρεσβευτῶν ἁγίων σωσον ἡμας Κύριε

ε
Στίχ. δ'. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου
πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (113' 5)

Πρεσβευτῶν ἁγίων σωσον ἡμας Κύριε

ε

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αὶ νυν καὶ αἰεταὶ καὶ εἰς τὰς αἰωνάων αἰώνων

ων αὐμην

Ο μόνου γένου υἱοῦ καὶ λογότητος Θεοῦ α

θανάτου ὑπαρχῶν καὶ καταδεξάμενος

διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆ

ναι ἐκ τῆς αἰτίας Θεοτοκοῦ καὶ αἰ

παρθενίας Μαρίας ἀτρέπτως ἐνανθρώπη

σας σταυρωθεὶς τε Χριστὸς Θεὸς θανάτω

θανάτου παθησας εἰς ὧν τῆς αἰτίας Τρι

αααδος συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ

καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι σωσον ἡμασ

ας


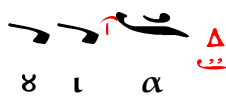
Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

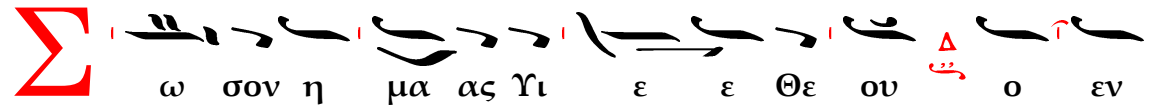


Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 148 (94).

Στίχ. α'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν. (148')

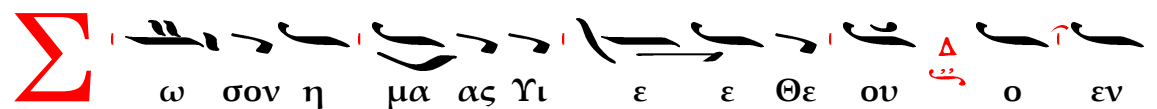

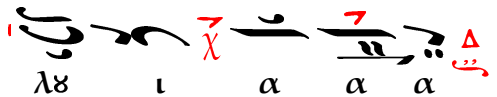
Σ ωσον ἡμασ Υἱεε Θεοῦ οὐεν


 Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λ8


Στίχ. β΄. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ. (Ψδ΄2)


Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

 Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λ8


Στίχ. γ΄. Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. (Ψδ΄3)


Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

 Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη


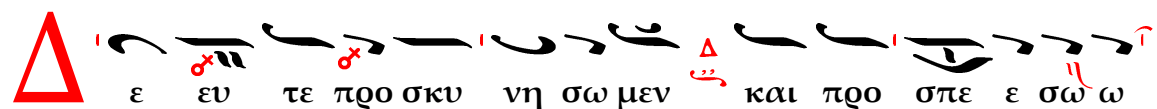

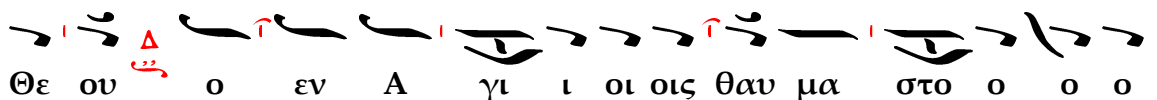
Ψαλλομένου τοῦ δοξαστικοῦ τῶν μακαρισμῶν ἢ τοῦ γ΄ ἀντιφώνου γίνεται ἡ εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ


Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω

 μεν Χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε


ος

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλλη λυ ρ ι α

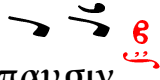
Ἀπολυτίκια.

Ἦχος Δι-θ.

Απο στο λοι Μαρ τυ ρες και Προ φη η ται Ι
ε ραρχαι Ο σι οι και Δι και οι οι κα λως τον
α γω να τε λε ε σαν τες και την πι στιν τη ρη η
σαν τες παρ ρη σι αν ε χοντες προς τον Σω τη η η η
ρα υ περ η μων αυ τον ως α γα θον ι κε
τευ σα α τε σω θη ναι δε ο με θα τας ψυ χα α ας
η μων

Νεκρώσιμον

Μνη σθη τι Κυ ρι ε ως α γα θος των δε ρ λων
σδ και ο σα εν βι ω η μαρ τον συ γω ρη σον
δ δεις γαρ α να μαρ τη τος ει μη συ ο δυ
να α μενος και τοις με τα στα σι δε ναι την α να




παυσιν 

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκια.






Δόξα. Νεκρώσιμον

Ἦχος  Γα ρ

Μ ε τὰ τῶν Ἀ γι ῶν ἀ νὰ παυ σοῦν Χρι στε ο
Θε ος τας ψυ χας τῶν ὀ θλω ῶν σθ  εν θα ῦκ ε
στι πο νος ὀ λυ πη ὀ στε νε γ μοσ  ἀ λ λα ζῶ η η ἀ
τε λε ευ τη τος 

Καὶ νῦν. Μαρτυρικόν.

Ἦχος  Γα ρ

Ω ς ἀ παρ χας τῆς φυ σε ὤσ τῶ φυ τῶρ γῶ τη ῆς
κτι σε ε ὤσ  ἠ Οἰ κῶ με νη προ σφε ρει σοι
Κυ ρι ε τῶς Θε ο φο ρῶ ὀ ρας  ταις ἀυ
τῶν ἰ κε σι αις ἐν εἰ ρῆ νη βα θει ἀ την Ἐκ
κλη σι ἰ ἀν σθ  δι ἀ της Θε ο το κῶ συν τη
ρη σοῦν πολυ ε λε  ε ε ε ε 

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-Θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μιν **Δ** Α γι ος ο Θε ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος **Θ** α γι ος
 ι σχυ ρο ο ο ο ος **Δ** α α α α α α
 α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο
 ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας **Δ**

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἦχος **Δ**ι-θ

Α α γι ι ος ο Θε ε ος **Δ** Α α γι ι
 ος Ι σχυ υ ρος **Δ** Α γι ος Α θα α να α τος **Θ**
 ε ε λε η σον η η μα ας **Δ** (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω **Δ** και Α γι ω Πνε ευ μα
 τι **Δ**

Κ αι νυν και α ει **Δ** και εις τας αι ω νας των αι
 ω νων α α μην **Δ**

Α γι ος Α θα α να α τος **Θ** ε ε λε η
 σον η η μα ας **Δ**

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ.

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α να το
ο ο ο ο ο ο ος

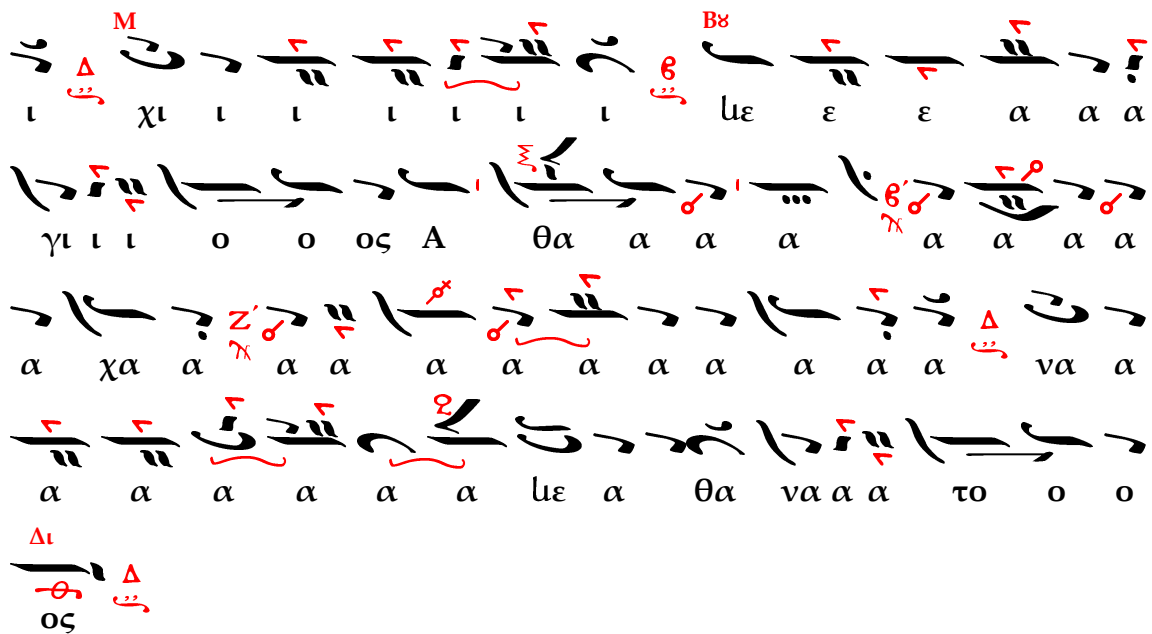
E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο ο


ον η η μα ας

Δύναμις Νηλέως Καμαράδου († 1922)

Ἦχος Δι-θ.

N ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε Δυ υ υ υ υ


 ι χι ι ι ι ι ι ιε ε ε α α α
 γι ι ι ο ο ος Α θα α α α α α α α
 α χα α α α α α α α α α α να α
 α α α α α α ιε α θα να α α το ο ο
 Δι
 ος

Ε

 ε ε λε ε ε ε ε η η η η η η
 η η η η η η ε λε η η σο ο ο ο ο ον
 η η η μα α α α α α α α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος πλ. β΄.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

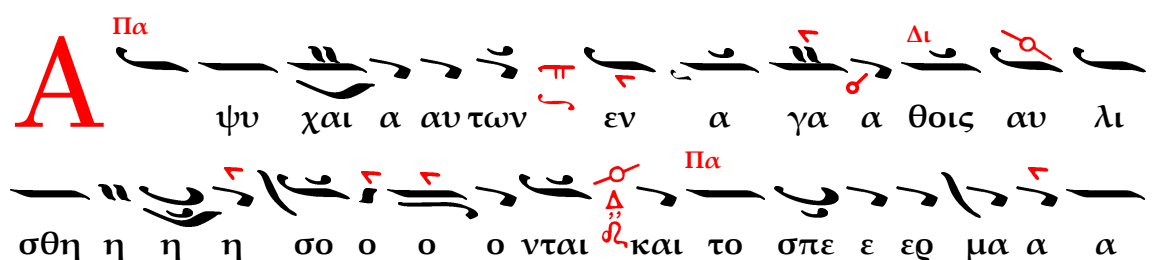
Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.
(Ψαλμὸς κδ΄).

Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν κληρονομήσει τὴν γῆν.

Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, ἤρα τὴν ψυχὴν μου· ὁ Θεὸς μου, ἐπὶ σοὶ πέποιθα.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος Πα 

Α

 ψυ χαι α αυ των εν α γα α θοις αυ λι
 σθη η η η σο ο ο ο νται και το σπε ε ερ μα α α

Α αυ των κλη η ρο ο νο μη η η σει ει ει γην

Στίχ. α' Πρὸς σέ, Κύριε, ἤρα τὴν ψυχὴν μου· ὁ Θεὸς μου, ε

πι σοι οι οι πε ε ποι οι οι θα

Α ψυ χαι α αυ των εν α γα α θοις αυ λι

σθη η η η σο ο ο ο νται και το σπε ε ερ μα α α

Α αυ των κλη η ρο ο νο μη η η σει ει ει γην

Στίχ. β' Τὰς ὁδοὺς σου Κύριε γνῶρισόν με και τας τρι ι ι

ι β ς σ δι ι δα ξο ο ο ο ν με

Α ψυ χαι α αυ των εν α γα α θοις αυ λι

σθη η η η σο ο ο ο νται και το σπε ε ερ μα α α

Α αυ των κλη η ρο ο νο μη η η σει ει ει γη η

η η η ν

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, πεπείσμεθα περὶ ὑμῶν, ἀγαπητοί, τὰ κρείττονα καὶ ἐχόμενα σωτηρίας, εἰ καὶ οὕτω λαλοῦμεν· οὐ γὰρ ἄδικος ὁ Θεός, ἐπιλαθέσθαι τοῦ ἔργου ὑμῶν, καὶ τοῦ κόπου τῆς ἀγάπης, ἧς ἐνεδείξασθε εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, διακονήσαντες τοῖς ἀγίοις, καὶ διακονοῦντες. Ἐπιθυμοῦμεν δὲ ἕκαστον ὑμῶν τὴν αὐτὴν ἐνδείκνυσθαι σπουδὴν πρὸς τὴν πληροφориαν τῆς ἐλπίδος ἄχρι

τέλους· ἵνα μὴ νωθροὶ γένησθε, μιμηταὶ δὲ τῶν διὰ πίστεως καὶ μακροθυμίας κληρονομοῦντων τὰς ἐπαγγελίας.

[Καὶ Νεκρώσιμος.]

Ἀλληλούϊα (γ). Ἦχος πλ. β'. (Ψαλμὸς ξδ'-ρα').

Ἦχος Πα ς

A λλη λϑ ï ï α A λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
ï ï ï ï α A α α ϑα α α λλη η λϑ ϑ ϑ
ϑ ï ï α α

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε· κα τα

σκη νω σϑσιν εν ται αις αυ λαι αι αις σϑ

A λλη λϑ ï ï α A λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
ï ï ï ï α A α α ϑα α α λλη η λϑ ϑ ϑ
ϑ ï ï α α

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γε νε α αν και γε

ε νε ε ε α α α α αν

A λλη η λϑ ï ï α α α α A λλη
λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ï ï ï ï α A α α ϑα α α
λλη η η λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ï ï ï ï ï



ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

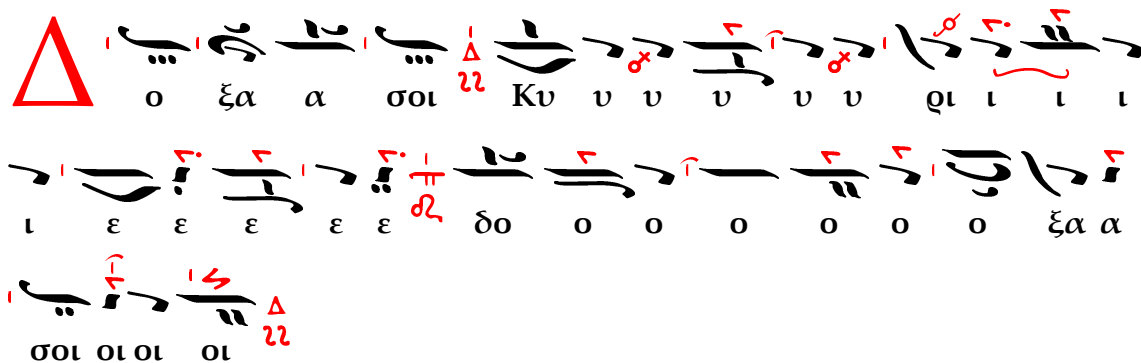
Τῆς ἡμέρας (Σαββάτου Δ' Νηστειῶν).

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον (ζ' 31-37).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐκ τῶν ὀρίων Τύρου καὶ Σιδῶνος ἤλθε πρὸς τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας ἀνά μέσον τῶν ὀρίων Δεκαπόλεως. Καὶ φέρουσιν αὐτῷ κωφὸν μογιλάλον καὶ παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἵνα ἐπιθῇ αὐτῷ τὴν χεῖρα. Καὶ ἀπολαβόμενος αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ὄχλου κατ' ἰδίαν ἔβαλε τοὺς δακτύλους αὐτοῦ εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ, καὶ πτύσας ἤψατο τῆς γλώσσης αὐτοῦ, καὶ ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν ἐστέναξε καὶ λέγει αὐτῷ· Ἐφραθά, ὃ ἐστὶ διανοίχθητι. Καὶ εὐθέως διηνοιχθησαν αὐτοῦ αἱ ἀκοαὶ καὶ ἐλύθη ὁ δεσμὸς τῆς γλώσσης αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει ὀρθῶς. Καὶ διεστείλατο αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ εἰπῶσιν· ὅσον δὲ αὐτὸς αὐτοῖς διεστέλλετο, μᾶλλον περισσότερον ἐκήρυσσον. Καὶ ὑπερπερισσῶς ἐξεπλήσσοντο λέγοντες· Καλῶς πάντα πεποίηκε· καὶ τοὺς κωφοὺς ποιεῖ ἀκούειν καὶ τοὺς ἀλάλους λαλεῖν.

[καὶ Νεκρώσιμον.]

Ἦχος ἰβ' Δι' ς



Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι' θ



ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ρϑ ϑ ϑ ϑ Χε ρϑ ϑ βι ι ι ιμ μν υ υ υ υ ^{Νη}

υ υ σπι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω

ως ^{Δι} ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο

ο ο ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ζο ο ον

τε ε ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι

τη η η η ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι οι οι

ζω ο ο ποι οι ω ω Τρι ι α α α α τια α α

α α α α α α α α α α α α Τρι α α

α α δι ι το ον τρι ι σα α α α

γι ι ι ι ο ο ο ον υ υ υ μνο ο ο ον

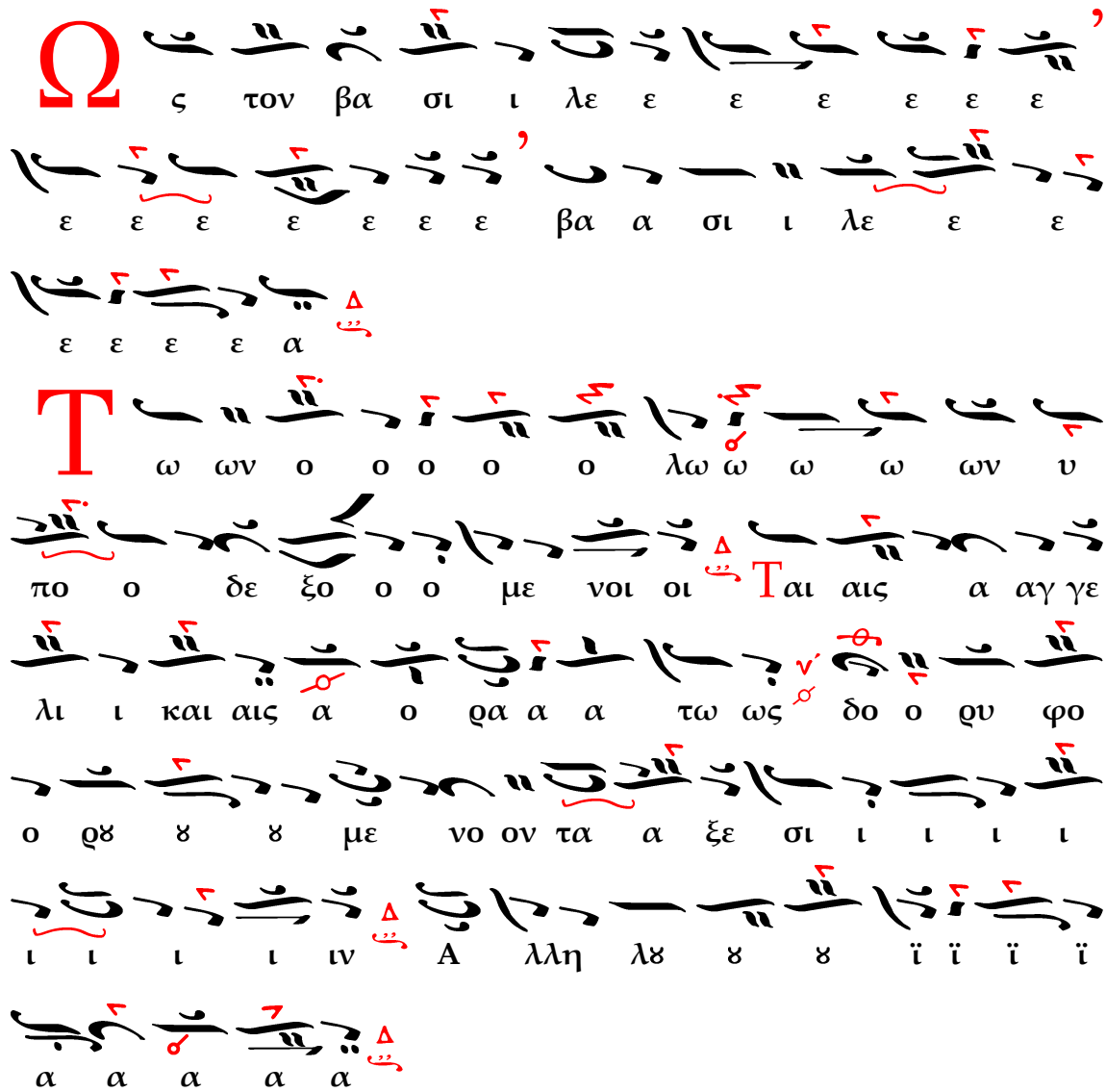
προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α ^Μ ^{Βϑ}

δο ο ον τε ες πα α α α α α σα α α ^{Δι}

αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην α

πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

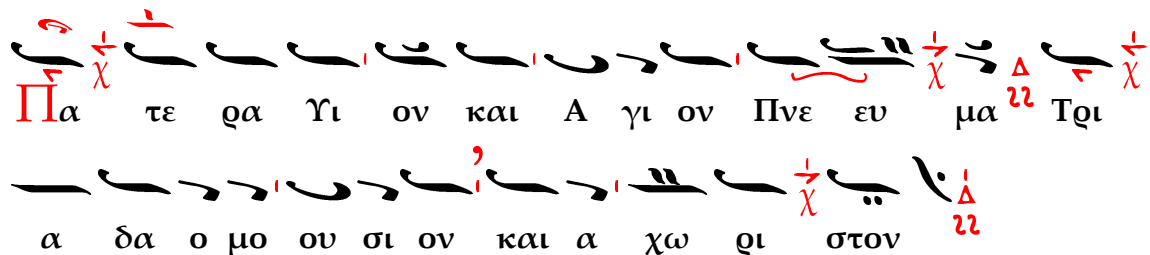
ρι ι ι μνα α α α α α α α αν



Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε
 ε ε ε ε α
 Τ ω ων ο ο ο ο ο λω ω ω ων υ
 πο ο δε ξο ο ο με νοι οι Ται αις α αγ γε
 λι ι και αις α ο ρα α α τω ως δο ο ρυ φο
 ο ρϑ ϑ ϑ με νο ον τα α ξε σι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ιν Α λλη λϑ ϑ ϑ ι ι ι ι
 α α α α α

Τὰ Λειτουργικά,
 ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
 κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

Ἦχος ἰΐ Δι



Πά τε ρα γι ον και Α γι ον Πνε ευ μα Τρι
 α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ
 καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον
 Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Ἰῶν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ
 Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν
 ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον
 τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους
 καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ

σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ἐλεονειρηνησθυσιαναινεσε

ως

Και με τα του Πνευμα το ος σου

Εχομεν προστον Κυριον

Αξιονκαι διιιιικαι ον

Αγιος Αγιος Αγιος Κυριος Σαβ

βαωθ πληρης ο ουρανος και η γη της δοξης

σου ωσανα εν τοις υψις τοις ευλογη

μενος ο ερχομενος εν ονοματι Κυ

ριιου ου ωσανα εν τοις υψις

ι ι ι στοις

μη η ην

μη η η ην

Σε υ μνου ου μεν Σε ευ λο γου ου με ε ε

εν Σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ ρι ε και δε ο με

θα α σου ου ου ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος η μω ω ω ων

Γρηγορίου Πρωτοφάλτου. Ἦχος Δι

Αξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως

μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε ο

το ο ο κον την αι μα κα α ρι στο ο ο ν και

πα να μω ω μη η η το ο ο ο ν και αι αι

μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω

ων τη η η ν τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των Χε

ε ρου ου ου βι ι ι ι μ και αι αι ε εν δο ο

ο ξο τε ε ε ρα α αν α συ γ κρι ι τως των

Σε ε ρα α α φι ι ι μ τη η η ν α δι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α α
 α α α α α α α α α α α α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νθ ς ς εν
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως ς Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν ς ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων ς με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην ς
 Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α Α λλη
 λθ ι α α α

Ἐὰν ὑπάρχουν κόλλυβα ὑπὲρ κεκοιμημένων, μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν ψάλλονται τὰ νεκρώσιμα τροπάρια «Μετὰ πνευμάτων δικαίων» κ.λπ. καὶ μνημονεύονται παρὰ τοῦ ἱερέως τὰ ὀνόματα ὑπὲρ ὧν τὰ κόλλυβα:

ΕΥΛΟΓΗΣΙΣ ΤΩΝ ΚΟΛΛΥΒΩΝ

Ἦχος **λ' Της Βου ξ**

Μ ε τὰ πνευ μα α των δι και αι ων τε τε λει
ω με ε νων την ψυ χην τσ δσ λσ σσ Σω ω τερ α να
παυ σον φυ λατ των αυ την εις την μα κα ρι αν ζω
ην την πα ρα σοι φι λανθρω πε
Ε ις την κα τα παυ σιν σσ Κυ ρι ε ο που
πα αντες οι α γι οι σσ α να παυ ο νται α να πα
αυ σον και την ψυ χην τσ δσ λσ σσ ο τι μο νος υ
παρχεις α θα νατος
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
Σ υ ει ο Θε ος ημων ο κα τα βας εις α
α δην και τας ο δυ νας λυ υ σασ των πε πε δη
με ε νων αυ τος και την ψυ χην τσ δσ λσ σσ Σω ω
τερ α να παυ σον

Κ^{B8} αι νυν και α ει ^Δ και εις τας αι ω νας των
 αι ω νων α μην ^ε_{7x}
Η^{B8} μο νη α γνη και α χραντος Παρ θε ε νος ^ε_{7x} η
 Θε ον α σπο ρως κυ η σα α σα ^{Πα} ^{B8} ⁹ πρε σβευ ε τσ σω
 θη ναι **την ψυ χην** τσ δσ λσ σσ σσ σσ ^ε_{7x}

Εἶτα ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος πρὸ τῆς εἰκόνης τοῦ δεσπότη Χριστοῦ, κάτωθι τῆς ὁποίας εὐρίσκονται τὰ ὑπὲρ τῶν ἀποικομένων κόλλυβα, ἐκφωνεῖ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων ὡς ἑξῆς:

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ κεκοιμημένου δούλου τοῦ Θεοῦ [.....] καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ', χύμα)

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξη τὰς ψυχὰς αὐτοῦ ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ', χύμα)

Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ ἄφεσιν τῶν αὐτοῦ ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός: Παράσχου, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον. (ἄπαξ)

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν:

Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν θάνατον καταργήσας καὶ τὸν διάβολον καταπατήσας καὶ ζῶν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος, αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ κεκοιμημένου δούλου σου [.....], ἐν τόπῳ χλοερῶ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός: πᾶν ἁμάρτημα τὸ παρ' αὐτοῦ πραχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ὡς

ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὃς ζήσεται καὶ οὐχ ἁμαρτήσῃ· σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἁμαρτίας ὑπάρχεις, ἢ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια.

Ὁ ἱερεύς· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἄπαξ)

Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις τοῦ κεκοιμημένου δούλου σου [...], Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεύς· Αἰωνία σου ἡ μνήμη, ἀξιωμακάριστε καὶ ἀείμνηστε ἀδελφέ ἡμῶν. (γ)

Ὁ χορός·

Ἦχος ἰβ' Γα ϕ

Α
Γα ι ω ν ι α
 Πα η μ ν η η η μ η
 Γα αι ω ν ι

Πα α η μ ν η η η μ η
 Γα αι ω ν ι α
 Αυ τδ η μ ν η

Γα μ η

τρις με τέλος: Γα αι ω ν ι α
 Αυ τδ η μ ν η
 χ μ η η η

Γα η

Εἶτα·

Ἦχος Δι θ

Ε
χ ι η τ ο ο ν ο μ α
 Κυ ρ ι ε
 ευ λο γη με

Δ ν ο ν
 α πο τδ ν υ ν
 και ε ω ς τδ
 αι ω ω ν ο ς
 θ (δισ)

Τ ο ο ν ο μ α
 Κυ ρ ι ε
 ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τσ νυν και ε ως
τσ αι ω ω νο ο ος

Ἀπόλυσις: Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...
Δι' εὐχῶν... Ἀμήν.

* * * * *